

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Item ipse legit ex eisdem miraculis. De vxore Constantini Laodicensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

cessavit obsecrare, vt liberaretur a passione. Porro cum permansisset anno, & nullam visitationem fuisset adeptus, in fine egressus liminare, quod appositum erat domui sanctorum, & intuens in imaginem saluatoris, quæ posita erat in dexteriori porticu (picta vero erat in eam sancta Maria Dei genitrix, quam sancti famuli Christi Cosmas & Damianus, & quidam ex magnis viris, Leontius nomine) deprecationibus factis prolixis, fleuit per multas horas amare; atque obsecratis sanctis, abiit in locum cubiculi sui. Et aspicit per noctem venientes ad se famulos Christi Cosmam & Damianum, mediam habentes gratia plenam Virginem, & dicentem * sibi: Ecce iste est, adiuvate eum velociter.

* Gr. ipfis:

Item ipse legit ex eisdem miraculis. De uxore Constantini Laodicensis.

Contigit quemdam virum fidelissimum, qui in militia exercebatur, nomine Constantinum, qui gloriosorum sanctorum Cosmæ & Damiani patrocinium sedulus implorabat, profectum fuisse ab hac amabili Christo regia ciuitate, causa iniunctæ sibi militia. Qui in vnaquaque peregrinatione sua, in fide deferebat effigiem sanctorum in parua imagine ad proprium munimentum. Cum autem peruenisset ad Laodicensem ciuitatem, quæ cognominata est * Trimetria, ibique moratus esset occasione commissi sibi præcepti aliquo tempore, nuptias legitimas assecutus est. Paucis vero diebus trans-

* Gr. Trimetria, seu Trimitania.

ἐν εἰδίδου, ἀπαλλαγῆναι τῆς πάθους, ὡς δὲ ἐπέδμε χρόνον, & οὐδεμίαν ἐπίχαρην Ἰησοῦ Χριστοῦ, τέλος ἔξελεθον ἐν τῷ ὑπερδύσει τῷ προσσωρακειμένῳ τῷ οἴκῳ τῆς ἀγίων, & βλέψας εἰς τὴν εἰκόνα τῆς σωτῆρος τῆς ἀνακαμθῆναι ἐν τῇ κτλ τὸ δεξιὸν σοῦ. γέγραπται δὲ ἐν αὐτῇ ἡ τε ἀγία Μαρία ἡ θεοτόκος, & ὁ ἀγιοι θεράποντες τῆς Χριστοῦ Κοσμάς & Δαμιανός, καὶ πρὸς τῆς μεγάλων ἀνδρῶν Λεόντιος τὸν ὄνομα. δειψὸς ἐκτενεῖς ποιμαίνων, καὶ κλαύσας πικρῶς Ἰησοῦ Χριστοῦ πολλὰς, & δυσωπῆτας εἶδον ἀγίους, ἀπῆλθεν ἐν τῷ τόπῳ τῆς κόπης αὐτῆς. καὶ θεωρεῖ διὰ τῆς νυκτὸς ἐργασίῳις πρὸς αὐτὸν εἶδον θεράποντας τῆς Χριστοῦ Κοσμάς & Δαμιανόν, μέσσω ἔχοντας τὴν κεχαριστημένην παρθένον, & λέγουσαν αὐτοῖς. ἴδε οὗτος ὅστις βοήθησάτε αὐτῷ διὰ τῆς χάριτος.

ANNO CXXXII 787

Ἐπὶ ὁ αὐτὸς ἀπέβη ἐν τῆς αὐτῆς δειψῶντων. πρὸς τῆς γυναικὸς Κωνσταντίνου τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Συνέβη πρὸς ἀνδρα ἐν στρατείᾳ ἔξεπερῆσθαι, ὀνόματι Κωνσταντῖνον, πρὸς τὸν, & μὴ ἀπολιμπανέσθαι τῆς τῆς ἐν δόξῳ ἀγίων Κοσμάς καὶ Δαμιανός προσεδρεύας, ἐν δειψῶντων τῆς πόλεως τῆς φιλοχρίστου & βασιλίδος πόλεως, τῆς προσούσης αὐτῷ στρατίας χάριτος. ὅστις ἐν ἐκάστῃ αὐτῶς ξενιτείᾳ κτλ πρὸς ἐπέφερε τὸ ἐκτύπωμα τῆς ἀγίων ἐν εἰκονιδίῳ πρὸς ἀσφάλειν ἰδίαν. Ἰησοῦ δὲ τῆς Λαοδικείων πόλεως, ἥτις ἐπωνομάσθη ἡ * Τριμετρία, ἐν αὐτῇ τε διαβίβας πρὸς τῆς ἐγκλησμένου αὐτῷ προστάγματος φανερόν χρόνον, γάμου νομίμῳ προσωμῆσθαι. ὀλίγων ἡμερῶν διαγυρομένων ἡ σωμα-

* Τριμετρία

ANNO CHRISTI 787.

ἡ συναφθεῖσα τούτω πρὸς γάμον γυνή
 ἠδένθησεν ἐν τῇ σαζονί αὐτῆς τῇ δὲ δὴ
 νύμων, λήπσημα ἐμβαλοῦσα. ἔπειτα
 τῆς ἀλγηδόνων δένωδς ἀνωμύνη, τῶ ἀν-
 δρὶ οὐ μέγιστος κόπος ἐνεποίει, ὅστις πα-
 ραμυδοῦμνος πλὴν ἰδίου γυναικῆ, καὶ
 πολλῶν πείραν τ' ἀγίων ἔχων, ἔπιλα-
 δοῦμος ἦ, ὅτι καὶ τὸ εἰωθὸς αὐτῆς τούτοις
 ἐπεφέρετο, ἐλεγε αὐτῇ πῶς ποιήσω;
 ἔπι ξένος εἰμί. εἰ γὰρ ἡμεῖς ἐν τῇ πόλει
 μου, ἐλάμβανον τῆς κηρυτῆς τ' δεσπο-
 τῆς μου τ' ἀγίων Κοσμᾶ ἔ Δαμιανοῦ,
 καὶ διδύς τις πόνους σου ἔπαυον, καὶ τὸ νό-
 σημα ἐθεράπευον. ἡ ἡ πῆσῃ ὑπαρξου-
 σα, καὶ θαυμάσια παρὰ τὸ σῶτομον
 τ' ἡ ἀγίων ἰασησ, ἔ δὲ ἀμύνη ἀξίω-
 θῆναι μὲν τ' ἐπὶ ἀνοδὸν αὐτῶν τῆς ἐν τῶ
 ἐνδοξῶ ἀπὸν καὶ παρὰ τὸ πτω ναυτῶν
 πων προσκυνησέως, ἔ τρωθεῖσα ἐκ μό-
 νης τ' ἀκοῆς τῶ πρὸς τοὺς ἀγίους πόδω, ἡ-
 σύχασε. ἔ ὑπὸ κατενεχθεῖσα τῇ ἐπίση
 νυκτὶ ὄρα ἔδω μεγάλοις τούτοις ἔ φο-
 βεροῖς ἰασησ ἔ θεράποντας τῆς Χριστοῦ
 Κοσμᾶν ἔ Δαμιανόν ἐν ᾧ ἐκτυπωῦ-
 ται σχήματι, ἐσώτας παρὰ τῇ κλίνῃ αὐ-
 τῆς, καὶ λέγοντας αὐτῇ πῶς ἔχῃ; πῶς ἀγ-
 νίας; πῶς θλίψῃς προσάγῃς τῶ ἀνδρὶ τῶ;
 ὡδὲ ἐσμεν μὲν ὑμῶν, μηδενὸς φρονή-
 σης. ταῦτα εἰπόντες αὐτῇ ἀπέστησαν. ἡ ἡ
 διὑπνιδεῖσα ἤρατα τ' ἰδίων ὀμύζυγον,
 πύδαξ παρ' αὐτῆς βελομύνη (σχήμα) α
 τ' ἐνδοξῶν ἀγίων Κοσμᾶ ἔ Δαμιανῶ,
 ὅπως ἰσορουῶται, καὶ ἐν ποίᾳ τάξει ἡ αὐ-
 τῆς πρὸς τοὺς ἀδελφεὺς γίνετο παρὰ τῆς
 ἔ ἡ ἀνδρὸς ἀπαγγέλλουτος μὲν αὐτῇ τὸ
 σχήμα, διηγησαμένη ἡ ἔ τὰ αὐτῶν χαρί-
 σματα, συνεπέθετο μὲν τῶ συμβίῳ πρὸς
 τὰ σχήματα, ἐλεγε ἡ αὐτῶν τὰ λοιπὰ τὰ
 ῥηθέντα αὐτῇ ἐν ὀπίσσεια ὑπὸ τ' ἀγίων.

actis, vxor quæ huic fuerat nu-
 pta, infirmata in maxilla sua si-
 nistra, & apostema faciens, ac
 a doloribus acriter agitata, non
 mediocres viro ingerebat la-
 bores. Qui consolatus est mu-
 lierem suam, multum habens
 sanctorum experimentum. Por-
 ro oblitus, quia secundum con-
 suetudinem suam eos secum de-
 ferret, dicebat ei: Quid tibi fac-
 iam? hospes sum. Si enim in
 ciuitate mea essem, sumerem
 cerotem dominorum meorum
 Cosmæ & Damiani, & statim
 dolores tui quiescerent, & in-
 firmitas curaretur. Quæ cum
 esset fidelis, ad sanctorum cele-
 rem * sanitatem admirata ora-
 uit, quo digna fieret post reuer-
 sionem suam in gloriosa eorum
 & famosa domo adorationem
 ipsorum adire. Nam & ex solo
 auditu compuncta præ amore
 quem circa sanctos habebat, con-
 tuit; somnoq; detenta postera
 nocte aspicit magnos hos & ter-
 ribiles medicos & famulos Chri-
 sti Cosmam & Damianum sche-
 mate quo erant depicti, stantes
 ad stratam suam, & dicentes si-
 bi: Quid habes? quid certas?
 quid tribulationes infers viro
 tuo? hic fumus vobiscum, ni-
 hil tibi curæ sit. Quibus ad eam
 dictis recesserunt. Illa vero cui-
 gilans interrogabat coniugem
 suum, sciscitari ab eo volens ha-
 bitus gloriosissimorum sancto-
 rum Cosmæ & Damiani, vel
 qualiter pingerentur, & in quo
 ordine ipsorum ad infirmitates
 fieret exhibitio. Cumque ma-
 ritus ei habitum indicasset, &
 eorum * schemata enarrasset: * chari-
 illa eidem coniugi suo eorum ^{finata}

Ceterum & vir in recordationem ex narratione veniens, quod haberet sub axilla sua sanctorum in imagine parua effigiem, eductam protinus vxori monstrauit. At illa cum vidisset, eam adorauit, & cognouit, quod vere secum ibidem degerent sancti secundum vocem ipsorum. *

* Gr. addit. & statim liberata est femina morbo.

Ioannes reuerendissimus presbyter, & monachus, ac vicarius orientalium pontificum, dixit: Ostensum plane nobis est, quia & per imagines apparent sancti miracula facientes. Per imaginem enim manifesti facti sunt mulieri, sanantes eam.

Manzo sanctissimus episcopus Pracanensium dixit: Postquam recessi anno praterito a regia vrbe, & veni ad seruilem ciuitatem vestram, in qua dego, infirmitatem incurri saeuissimam, ita vt propinquos meos colligerem ad faciendum testamentum. Et in his languore comprimente, attuli augustissimam imaginem saluatoris nostri Iesu Christi, & dixi: Domine qui das gratiam sanctis tuis, visita me. Et mox vt posui eandem colendam imaginem in membrum, quod patiebatur, confestim expulsus est languor, & restitutus sum fanus.

Exurgens autem Theodorus sanctissimus episcopus Seleuciae dixit: Et nobis innotuit hoc: iuxta nos enim est.

* Gr. Theodosius

Item * Theodorus diaconus, & monachus, & vasorum custos venerabilium patriarchalium oratoriorum, legit.

λοιπόν καὶ ὁ δὴρ εἰς αἰάμνησιν ἐλθὼν ἐκ τῆς διηγήματος, ὅτι εἶχεν ἐν τῷ ὕπομαχάλω αὐτοῦ τὸ εἶδος ἐν εἰκονιδίῳ ἐκτύπωμα, ἐκβαλὼν ἐπὶ τῆς θυῆς ἐδίδξε τῆς γυναικί. ἡ δὲ θεασαμένη προσεκύνησε, & ἔγνω, ὅτι ὄντως αὐτῶν ἐκείσε διήγον. Ὁ ἅγιος καὶ τὴν αὐτῶν φωνὴν, καὶ ὁμοίως ἀπηλάσθη τὴν γυνὴν τῆς νοσήματος.

ANNO CHRISTI 757.

Ἰωάννης ὁ βίλαβέσατος πρεσβύτερος, μοναχὸς & τοποτηρητὴς τῆς ἀνατολικῶν δεχημέριων, εἶπεν ἀπεδείχθη σαφῶς ἡμῖν, ὅτι & διὰ τῆς εἰκόνων φανόντων Ὁ ἅγιος θαυματουργῶν. διὰ τῆς τῆς εἰκόνος ἐφανερῶς ἔστη τῆς γυναικί, ἰώμενοι αὐτῆν.

Μανζὼν ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Πρακανίων εἶπε· μετὰ τὸ ἀναχωρησάμενος ἐκ τῆς βασιλευούσης πόλεως, & ἀπελθεῖν εἰς τὴν κατ' ἐμὲ δουλικὴν ἡμῶν πόλιν, ἀδυνάτεια παρέλασεν χαλεπωτάτη, ὥστε με & τῶν ἰδίοις παρὰ σὺν ἅμα παρὰ τὸ ποιῆσαι διαθήκεω. & ἐν τούτοις τῆς νόσου κατεργούσης, ἠνέχετο τὴν σεβασμίαν εἰκόνα τῆς σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, & εἶπον· ὅτι, κύριε ὁ δίδας τὴν χάριν τοῖς ἁγίοις σου, ἐπίσκεψαι με. καὶ ἄμα τῶν ἐπιθεῖναι με τὴν αὐτῆν σεβασμίαν εἰκόνα εἰς τὸ πάγον μέλος, παραυτίκα ἀπηλάσθη τὸ νόσημα, & ἰγὴς κατέστη.

Καὶ ἀναστὰς Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπε· καὶ ἡμῖν διεγνώθη ποδο· παλαιὸν τῆς ἡμῶν ὄσιν.

Ἐπὶ Θεοδοσίῳ δίακονος, μοναχὸς & σκευοφύλαξ τῆς βιαζῶν πατριαρχικῶν βικηλείων, ἀνέγνω.